Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41359
Copyright: Melk, Benediktinerstift

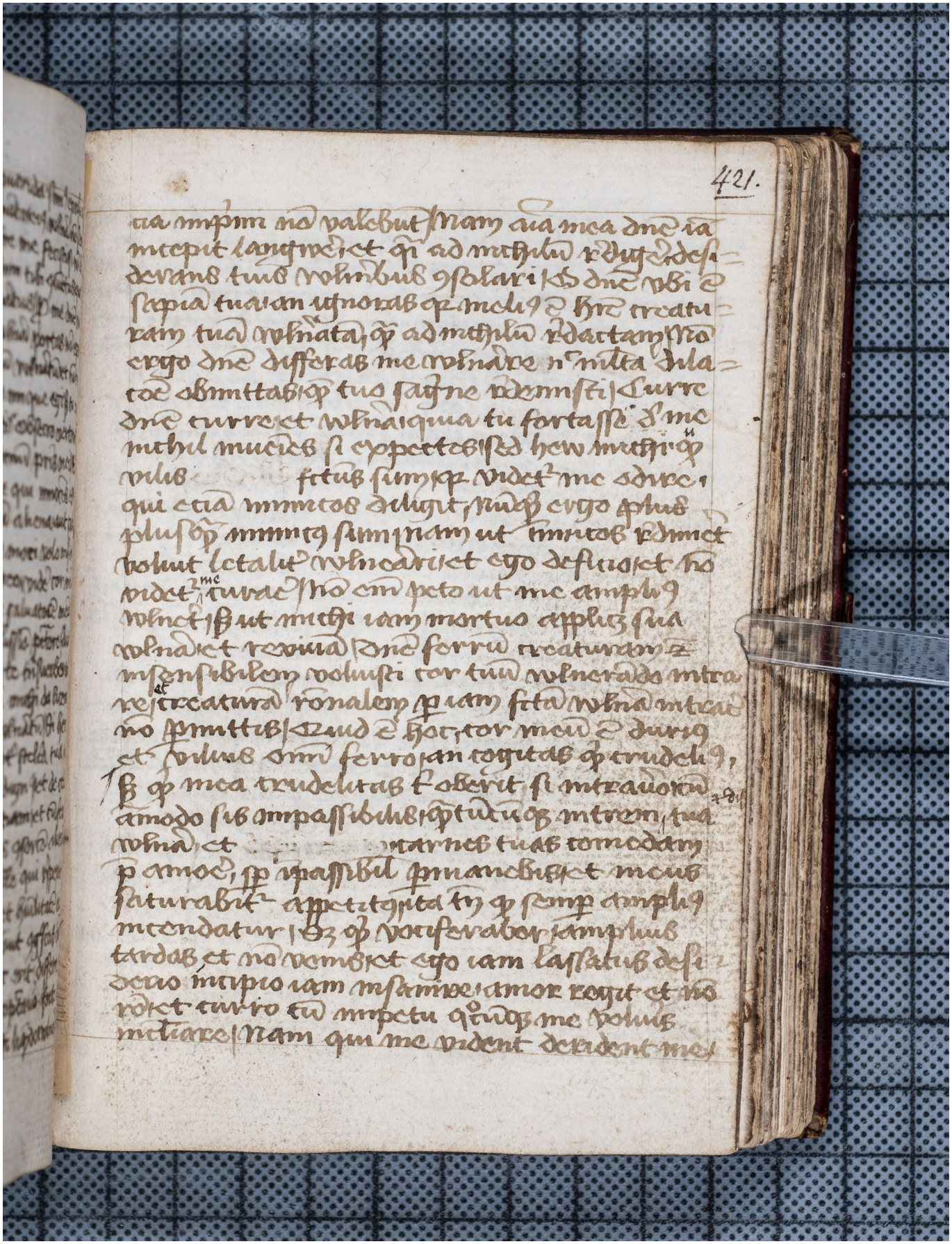

421.

ta impim no valebit / Nam ira mea dne ia
incepit langwescere / et qui ad me thilu reduxerit de=
derans tuus volumbus gsolari / Ad dne vbi e
sepia tua iam ignoras et mecum e hic creatu
ram tua volnata / et ad me thilu redartam / No
ergo dne differas me volnare n mita dila
tor abmittas / et tus sagne redemisti / Curre
dne curre et volna iqua tu fortasse d me
mihil mucies si expectes / Sed hew mihi et
vilis fetus sum / et videt me sdrec
qui etia minimos diligit / Ruges ergo plus
plus et minimi sum / Nam ut minimos redimet
volut letalit volneari / et ego defluis / et no
videt me curae / No enim peto ut me amplius
volnet / ff ut mihi iam mortuo applicz sua
volnaret vivida / dne ferru creaturam
insensibilem volusti cor tuum volnerado mira
et creatura rationalem / quam fita volna mirac
no permittis / Quid e hoc / cor meum e durius
et vilius omni ferro / an rogitas et trudeli
ff et mea trudelitas t oberit si miraborem
amodo sis impassibilis / et tuum mirem / tua
volna et carnes tuas tomodam
p amore / ff impassibil permanebis / et meus
saturabit appetitus / ita tu et semp amplius
mirendatur / Oz et conservabor / amplius
tardas / et no vembis / et ego iam lassatus desi
derio / in pio iam insame / amor rogit et no
videt / cur ro tu impetu quidq me volus
mitiare / Nam qui me vident derident me /